

prin benignul decret din 25 Maiu 1809 părintesce binevoise a suplini stația episcopescă de acel rit in acest mare principat, de foarte mulți ani vacantă; această îndurată rezoluția fiă-care binesimțitor cu cea mai profundă evlaviă și mulțămită a inimei, intocma ca o nouă adeverire a iubirei, cu atât mai vântos o cinsti, cu cât neadormitele și părintescile grigi ale Maiestății Sale neincetat spre aceea erau îndreptate, ca popórele supuse și credinciose măritului seu sceptru — fiă acelea ori de ce relege ar fi — să ajungă la cel mai înalt grad al culturai și al fericirei la care numai se póte. Și in adevăr, îndurata rezoluția a clementisimului nostru principe acum domnitoriu dată din 24 Iulie a. c. — pășind dēnsul tot pe înțeleptele urme ale nemuritoriului seu părinte — asemenea concede a se face alegere la stația episcopului neunit, care prin mórtea preasfințitului reposat episcop Vasilie Moga abia de doi ani ¹⁾ remase vacantă, voind și prin acésta a incredința pre poporul român și anume pre clerul neunit din Transilvania, că prealăudata Sa Maiestate între nenumeratele națiuni viețuitoare sub blānda sa gubernare, de sórtea românilor neuniți încă se ingrigesce foarte, voind părintesce a-i ajuta și totdeuna a-i apēra bucuros, ori când se arată vre-un privilegiu.

Și decă fericitul împērat Francisc, prin mai sus lāudata sa rezoluția din anul 1809 arētase, că pentru episcopul neuniților vrea a se alege un episcop harnic, activ, cunoscătoriu de limbile naționale și mai vântos de cea românescă, precum și de legile, datinile și aședămintele acestei țeri, cătră care clerul și poporul supus lui să aibă tótă îndrāsnēla și increderea, care să fiă la toți bine cunoscut de hārniciā, blāndețele purtării și a moralității, de drépta cugetare, precum și de adevērata credință și ferbintele zel cătră prea-înălțatul împērat și cătră staturi, — va să dică, prin acésta își arētā părintésca sa inimă, că este ingrigitoriu, ca clerul acesta să aibă un așa archipăstoriu, sub a cărui purtare de grige să se formeze cei mai vrednici bărbați, atât pentru păstorirea sufletelor, cât și pentru crescerea tinerimei, érá după timpuri diecesa neuniților din Transilvania, să nu fiă mai de jos și in urma nici a uneia: Tot așa și augustisimul împērat de acum adevēri, că are aceeași iubire și îndurare cătră acest venerabil cler, ba dedū și o nouă dovadă a regescei sale îndurări, stergēnd acea clausulă din decretul anului 1809,

¹⁾ Óre nu sunt prea mult și doi ani? Dară încă să nu fi fost un Șaguna, care să urgeze lucrul, ar fi remas de bună-sémă încă și mai mult decât înainte de Moga, in vacanță.